

STIRBER LAJOS

A KOMÁROMI MŰVÉSZETI ALAPISKOLA HANGVERSENYE A ZENE VILÁGNAPJA ALKALMÁBÓL A KLAPKA TÉREN

„...semmi sem hatol be olyan mélyen a lélekbe, mint a ritmus és a dallam, felékesíti és megnemesíti a lelket.” (Platón)

Remélem, nem tévedek, ha feltételezem, hogy Yehudi Menuhin, a világjáró hegedűművész és karmester – akit mély emberségességéért több ország becsületrendjével tüntetett ki, akit számos lovagrend választott tagjává, aki a Nehru-békedíjat is megkapta – a görög bölcs, Platón „üzenetét” ismerhette. Ugyanis Yehudi Menuhin volt az, aki az UNESCO (Egyesült Nemzetek Tudományos és Kulturális Szervezete) Nemzetközi Tanácsának elnökeként 1975-ben elfogadtatta, hogy október elseje (legyen) a Zene Világnapja. Az akkor elhangzott felhívásában többek között a következőket mondta: „Arra szeretnék szólítani minden várost, falut és országot, hogy rendezzenek sokféle eseményt ezen a napon. Örülnék, ha nemcsak koncerteken, rádióműsorokban szólalnának meg régi és főként mai művek, hanem spontán megnyilvánulásként utcákon és tereken is muzsikálnának énekesek, kórusok, jazz-zenészek és a komolyzene legjelentősebb előadói.” Yehudi Menuhin kivételes szakmai felkészültsége, humánus életvitele, az egész életműve garancia arra, hogy 1975. október 1-jén az általa mondottakat a legőszintebben gondolta.

A művészeti alapiskola kedves, hangulatos, egy órás „térzenéje” pedig (szá-

momra) garancia arra, hogy a művészeti alapiskola jó úton jár, érti Menuhin üzenetét s a kor szavát. A különféle kama-ra-formációkban, zenekarban való muzsikáltatás a gyermekközpontúságra s az arra való törekvésre utal, amit Kodály Zoltán így fogalmazott meg: „...úgy tanítani az éneket és zenét, hogy ne gyötrellem, hanem gyönyörűség legyen a tanulónak.” Hiszen a kottákat összekuszáló szél sem tudta zavarba hozni a tanáraikkal együtt – mivel a példaadás a leghatékonyabb nevelés – fellépő ifjú zenészeket, akik mindvégig bátran, felkészülten, lelkesen muzsikáltak.

Stubendek László, a város polgármestere köszöntőjét követően Prágay Marianna, a művészeti alapiskola pedagógusa állt mikrofon elé, szlovák és magyar nyelven szolt az „ünnepnapról”, és vezette a műsort. Annak összeállítói csaknem szó szerint vették Menuhin felhívását, színes, változatos műsor hangzott el: a Kulin Eduárd, az iskola hegedűtanára, az általa vezetett Növendék Vonószekarral együtt Vivaldit játszott; Dominika Krivdová E. Kuruc Stačí ak más c. dalát énekelte Jozef Kisjakab tanár úr zongorakíséretével (felkészítő tanár – a továbbiakban f.t. – Lukrécia Vanková); J. Vesnák Elégiaját Nina Kajanová zongorázta (f.t. Elena Hrabovská); J. Demerseman Air c. művét Fekete Éva növendékei, Fekete Viktória és Csiba Emese játszották fu-

volán, zongorán Gaál Eszter Veronika kísért (f.t. Bakos Márta); G. Toperczer Pyšný Panko c. dalát Martina Illášová énekelte (f.t. Lukrécia Vanková); Balázs Béla, az iskola pedagógusának hegedű-triója – Kseiya Shyakhata, Denisa Keselyová, Dombi Gergely – két magyar verbunkost és Bartók Risoruto c. művét játszott. Sh. Carpenter Moody Michele c. darabját Jozef Kisjakab zongorakíséretével Eszter Bartošková adta elő fuvolán (f.t. Fekete Éva); Fr. Chopin Asz-dúr keringőjét Barkó Sára zongorázta (f.t. Andrassy Katalin); Tóth Marian az iskola pedagógusa J. S. Bach Sarabande BWV:1002 és J. Sageras E-dúr c. művet adta elő gitáron.

A hangverseny zárószámaként – a Kulin Eduárd vezette vonósok – a zongoránál az iskola igazgatója, František Petr – kíséretével, Takács Csaba szólóénekeivel – egy világsláger, a My Way hangzott el.

Gratulálunk, további sikeres munkát kívánunk!

Prágay Marianna tanárnő Yehudi Menuhin üzenete mellett Kodály Zoltán üzenetét is idézte: „A zene nem magánosok kedvtelése, hanem lelki erőforrás, amelyet minden művelt nemzet igyekszik közkinccsé tenni.” Ez annál inkább is örömmre volt, hiszen a UNESCO meghirdette Kodály-év vége felé járva tapasztalhattuk, Kodály szellemisége újra és újra inspirálóan hat a zeneszeretőkre.